

НЕНАВИДЖУ СИДІТИ БЕЗ ДІЛА. СПОГАДИ
НАХЛИНАЮТЬ, НАЧЕ ПЛЯМА, ЩО НІЯК НЕ
ХОЧЕ ЗНИКАТИ. ІНКОЛИ НАВІТЬ ЗДАЄТЬСЯ,
ЩО ЦІ СПОГАДИ ЗОВСІМ НЕ МОЇ...

НІБИ ВСЕ МОЄ ЖИТТЯ --
ЦЕ СУЩІЛЬНИЙ ГОЛЛІ-
ВУДСЬКИЙ СЦЕНАРІЙ...

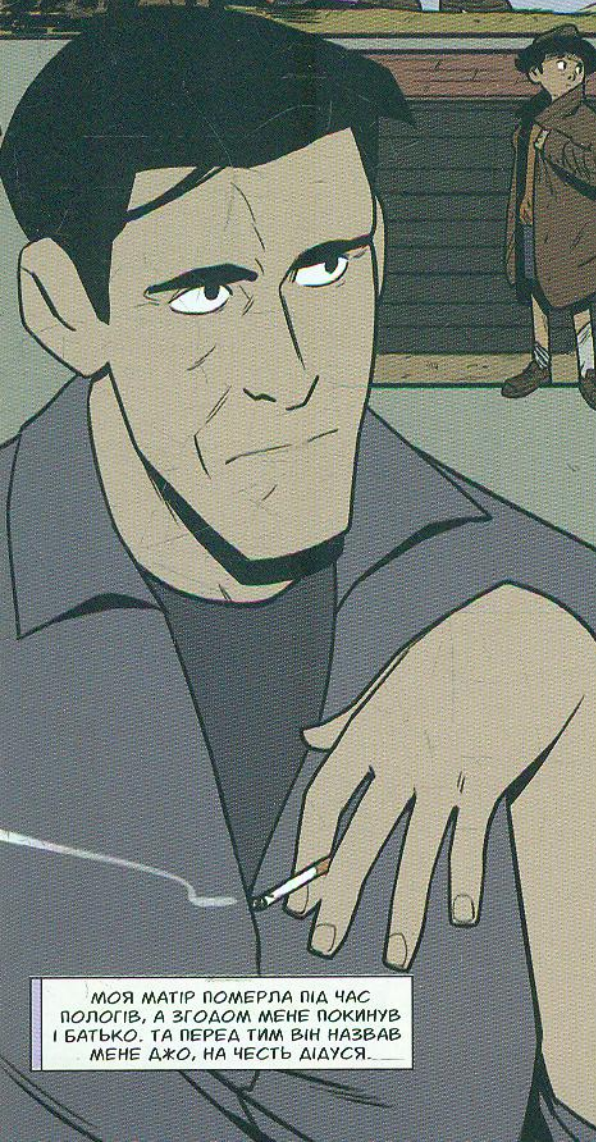
ВАРТО ВТРАТИТИ ПИЛЬНІСТЬ, ЯК СПОГАДИ ЗАЛІЗНОЮ
ХВАТКОЮ ВПИВАЮТЬСЯ У ГОРЛО І НЕ ВІДПУСКАЮТЬ,
ДОПОКИ ТЕМРЯВА НЕ ПОГЛИНЕ МЕНЕ ЦІЛКОМ.

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ, КОЛИ
ДІТИ НЕ МАЛИ НІЧОГО ЦІКАВИШОГО,
НІЖ ГРАТИСЯ У КОВБОІВ...

...Я БАВИВСЯ В ДЕТЕКТИВІВ.
У ЦИХ КЛЯТИХ ПСІВ, ЯКІ
ПОЛЮЮТЬ НА ЗЛОЧИНЦІВ...

ПІФ
ПАФ

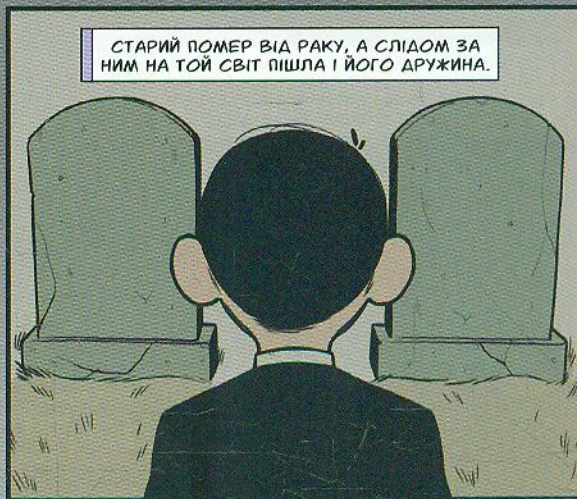

МОЯ МАТІР ПОМЕРЛА ПІД ЧАС
ПОЛОГІВ, А ЗГОДОМ МЕНЕ ПОКИНУВ
І БАТЬКО. ТА ПЕРЕД ТИМ ВІН НАЗВАВ
МЕНЕ ДЖО, НА ЧЕШЬ ДІДУСА...

ПЕВНО, ВІН ЗРОЗУМІВ,
ЩО НЕ МОЖЕ ЛЮБИТИ ТИХ,
ХТО РОЗБИВ ЙОМУ СЕРЦЕ.

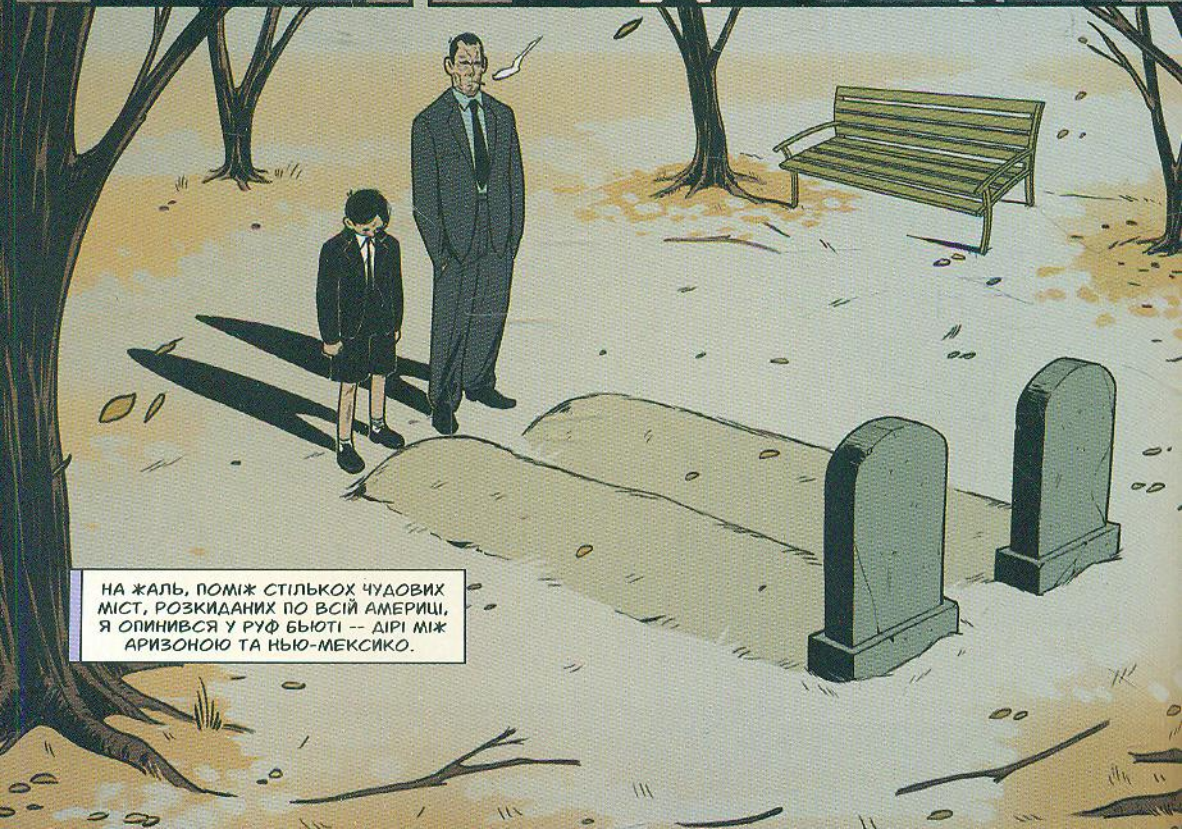
ПОТІМ МЕНЕ ВСИНОВИЛА МІСЦЕВА ПАРА...
ТА ВОНИ ВЖЕ БУЛИ ОДНІЄЮ НОГОЮ В МОГИЛІ.

СТАРИЙ ПОМЕР ВІД РАКУ, А СЛІДОМ ЗА
НИМ НА ТОЙ СВІТ ПІШЛА ЙОГО ДРУЖИНА.

ТА БУЛИ ЧАСИ, КОЛИ ДОЛЯ УСМІХАЛАСЬ
І ТАКИМ, ЯК Я, НАДІ МНОЮ ВЗЯВ ОПІКУ
БРАТ МОГО БАТЬКА. ВІН ЗАБРАВ МЕНЕ
З ПРИТУЛКУ І ДАВ ДАХ НАД ГОЛОВОЮ.
ЦЬОГО БУЛО БІЛЬШЕ, НІЖ ДОСТАТНЬО.

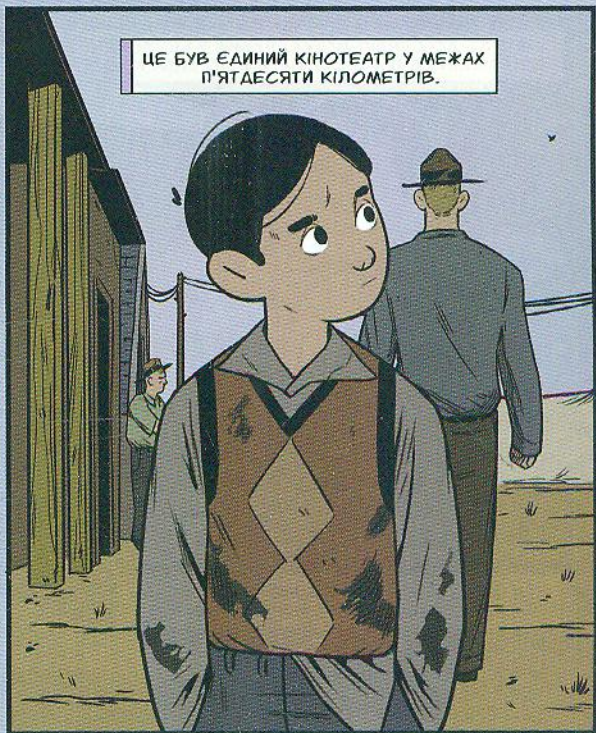

НА ЖАЛЬ, ПОМІЖ СТИЛЬКОХ ЧУДОВИХ
МІСТ, РОЗКИДАНИХ ПО ВСІЙ АМЕРИЦІ,
Я ОПИНІВСЯ У РУФ БЬЮТІ -- ДІРІ МІЖ
АРИЗОНОЮ ТА НЬЮ-МЕКСИКО.

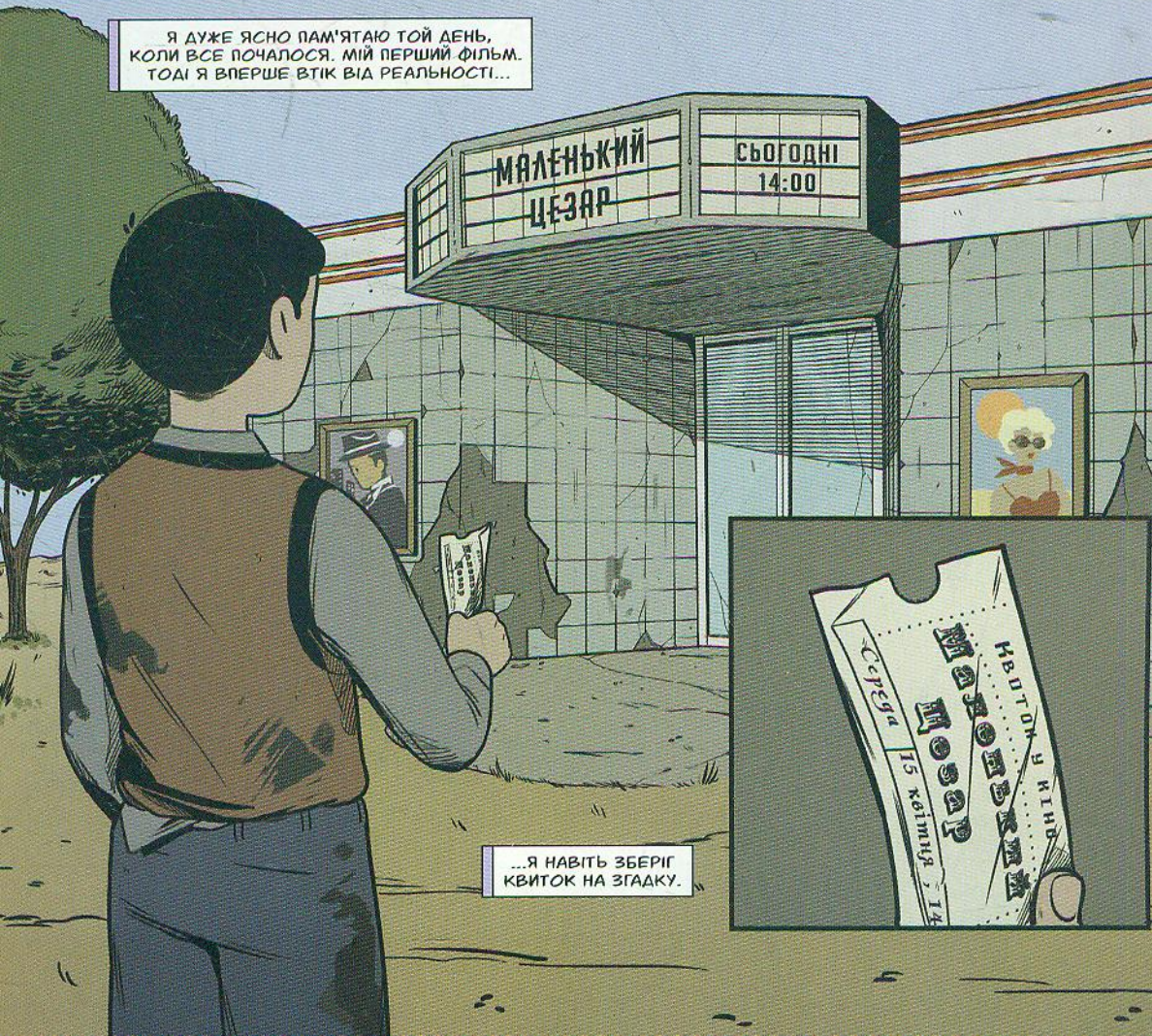
ЗАВАЛОСЯ, ЩІ БЕЗКІНЕЧНІ ДНІ БУДУТЬ
ТЯГНУТИСЬ ВІЧНІСТЬ. ОДНАК ДЕЩО
ЗМІНИЛО МОЄ ЖИТТЯ НАЗАВЖДИ...

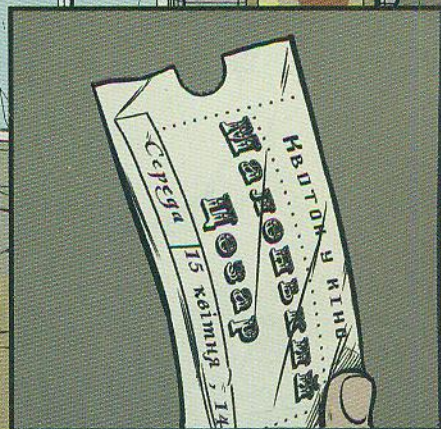
ЦЕ БУВ ЄДИНИЙ КІНОТЕАТР У МЕЖАХ
П'ЯТАДЕСЯТИ КІЛОМЕТРІВ.

Я ДУЖЕ ЯСНО ПАМ'ЯТАЮ ТОЙ ДЕНЬ,
КОЛИ ВСЕ ПОЧАЛОСЯ. МІЙ ПЕРШИЙ ФІЛЬМ.
ТОДІ Я ВПЕРШЕ ВТІК ВІД РЕАЛЬНОСТІ...

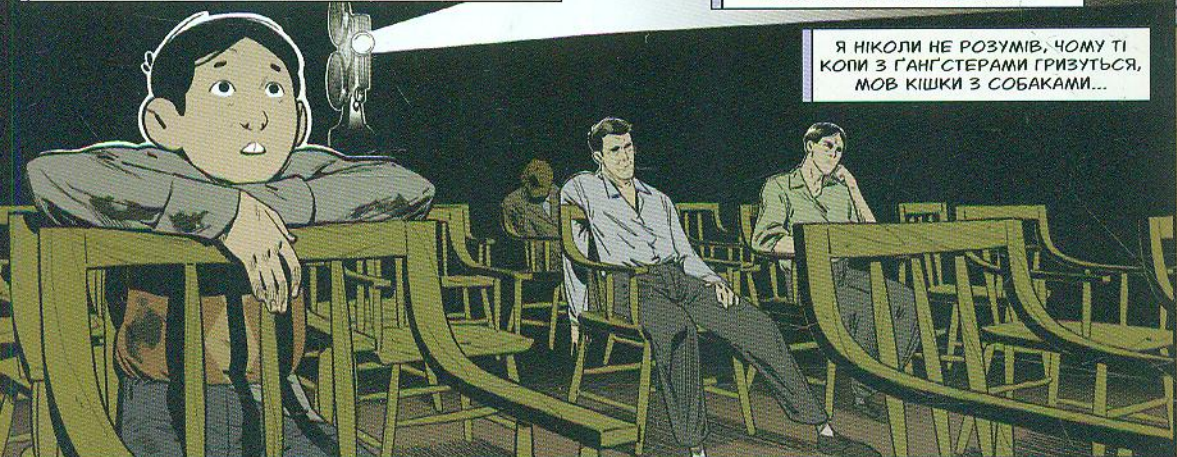
...Я НАВІТЬ ЗБЕРІГ
КВИТОК НА ЗГАДКУ.

НАВІТЬ ДО САРАЮ МОГО ДЯДЬКА У БЕЗЗОРЯНУ НІЧ ПОТРАПЛЯЛО БІЛЬШЕ СВІТЛА, НІЖ ДО ЗАЛИ КІНОТЕАТРУ.

Я СИДІВ, МОВ ЗАЧАРОВАНИЙ, І НЕ МІГ ВІДВЕСТИ ОЧЕЙ ВІД ЕКРАНУ.

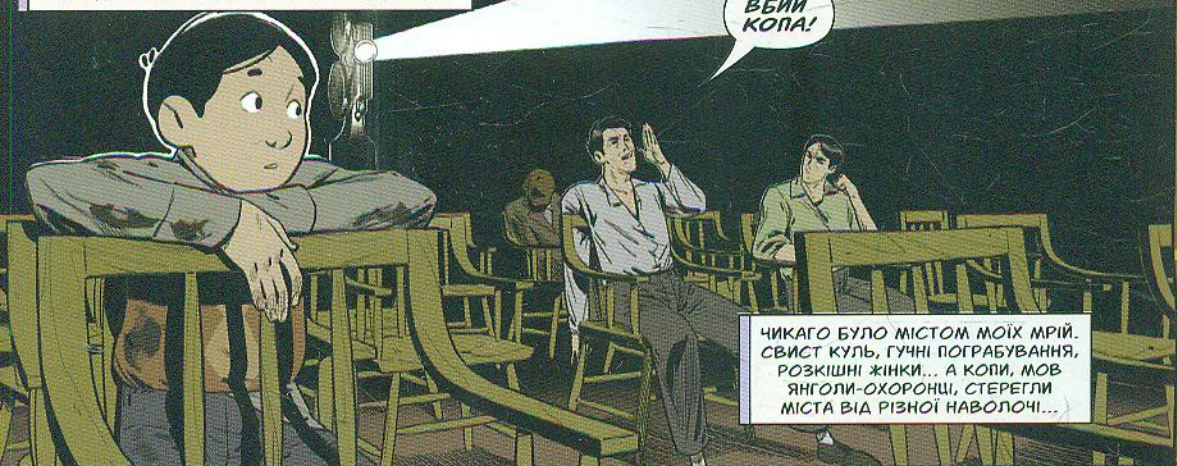
Я НИКОЛИ НЕ РОЗУМІВ, ЧОМУ ТІ КОПИ З ГАНГСТЕРАМИ ГРИЗУТЬСЯ, МОВ КІШКИ З СОБАКАМИ...

...ТА ЩЕ БІЛЬШЕ Я НЕ РОЗУМІВ, ЧОМУ ГЛЯДАЧІ ЗАВЖДИ СТАВАЛИ НА СТОРОНУ ПОКИДАКІВ.

ВЕЙ КОПА!

ЧИКАГО БУЛО МІСТОМ МОЇХ МРІЙ. СВИСТ КУЛЬ, ГУЧНІ ПОГРАБУВАННЯ, РОЗКІШНІ ЖІНКИ... А КОПИ, МОВ ЯНГОЛИ-ОХОРОНЦІ, СТЕРЕГЛИ МІСТА ВІД РІЗНОЇ НАВОЛОЧІ...

КОЛИ МЕНІ НЕ ВДАВАЛОСЯ ПРОСЛИЗНУТИ ДО КІНОТЕАТРУ, Я ЧИТАВ КРИМІНАЛЬНІ ЖУРНАЛИ І МРІЯВ, ЩО КОЛИСЬ І Я ВІЗЬМУ В РУКИ ПІСТОЛЕТ...

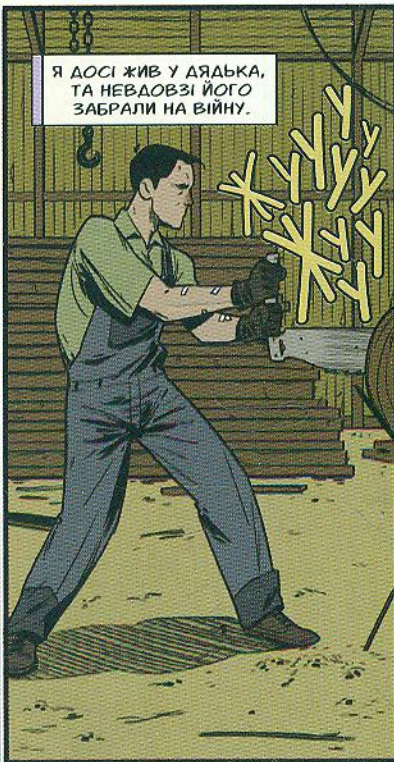

ХОЧА Я Й ГАДКИ НЕ МАВ, ПРОТИ КОГО Я МІГ БИ ЙОГО ЗАСТОСУВАТИ.

ЗГОДОМ Я КИНУВ ШКОЛУ
І ВЛАШТУВАВСЯ НА РОБОТУ
У СЛЮСАРНЮ МАЕРА.

Я ДОСІ ЖИВ У ДЯДЬКА,
ТА НЕВДОВЗІ ЙОГО
ЗАБРАЛИ НА ВІЙНУ.

ЯКОСЬ Я ОТРИМАВ ЛИСТА,
ДЕ ПРОЧИТАВ ПРО ЗАГИБЕЛЬ
МОГО ДЯДЬКА. ВІН ПОМЕР,
ЗАХИЩАЮЧИ КРАЇНУ.

ПІЗНІШЕ МАЕР РОЗПОВІВ МЕНІ,
ЯК УСЕ БУЛО НАСПРАВДІ.

ДЯДЬКА ВІДПРАВИЛИ НА ФРАНЦУЗЬКИЙ
ФРОНТ. ОДНОГО ВЕЧОРА ВІН НАПИВСЯ В ТРИ
ЧОРТИ І ЙОМУ ПРИМАРИВСЯ НІМЕЦЬ.

ВІН ЩОСЬ
ПРОБУРМОТІВ
І ВИСТРИЛИВ...

...ТА, НА ЖАЛЬ,
ПОШЛИВ У СЕБЕ.

ХТОЗНА. МОЖЕ, МЕНІ СУДИЛОСЯ
БУТИ САМОМУ. ЧИ ПРОСТО ЛІХА ВДАЧА
СПІТКАЛА КОЖНОГО, ХТО БУВ ПОРЯД...

